

Peret: “Vaig deixar la religió, però em vaig quedar amb Déu”

Dij, 28/08/2014 per Catalunya Religió

(David Casals -CR) Peret ha mort aquest dimecres a Barcelona a conseqüència d'un càncer. En aquestes darreres hores s'ha escrit molt sobre la seva figura a nivell musical i, des de CatalunyaReligió, ens fixem en la seva vessant religiosa.

Nascut el 1935, **Pedro Pubill Calaf**, com Peret era conegut, fou un cantant, guitarrista, productor musical i compositor d'ètnia gitana, i se'l considera el pare de la Rumba catalana. A més, va popularitzar la música i el ritme gitano a tota Espanya i també a Catalunya.

Ara bé, hi ha un període de la seva vida, aproximadament uns 10 anys, on Peret, fruit de la seva fe, decideix apartar-se en un moment d'apogeu de la seva carrera artística i musical per consagrar-se a la religió.

Fins i tot va arribar a interpretar a TVE-Catalunya, a la dècada dels 80, un dels himnes religiosos que havia creat, '[Jesucristo tiene poder](#)'. Després d'un temps molt vinculat a l'Església Evangèlica de Filadèlfia, de tradició pentecostal i formada molt majoritàriament per fidels d'ètnia gitana, en va acabar desencantat i de fet, fa un any, declarava en una [entrevista](#): “No crec ni en la política ni en les religions”.

Tot i això, en una [recent conversa](#) amb la revista *Esquire* reconeixia: "Ara sé què hi ha en la religió organitzada i ja no vaig a l'Església. Vaig deixar la religió, però em vaig quedar amb la paraula de Déu”.

[Peret: Cristo tiene poder por tubeas](#)

Conversió tot conduint

El biògraf de Peret, **Josep Puchades**, destina unes pàgines a parlar de la vessant

religiosa de Peret. Segons recull el web [Protestante Digital](#), “la vida de Peret sofrí un abans i un després el dissabte 27 de novembre de 1982, quan anava conduint des de Premià de Mar fins a Mataró per la carretera N-II”.

Mentre conduïa i ell mateix duia el volant, Peret va creure haver vist “una llum tremenda” i va tenir una experiència mística molt profunda, on va notar que el cotxe se li va partir per la meitat i que del seu pit sortia un líquid negre.

“Quan ja havia passat, vaig seguir conduint. Estava banyat de llàgrimes i de suor. Pel camí anava pensant: què ha passat? Què ha sigut això? Em trobava d'una manera que no havia estat mai, amb una felicitat tremenda, amb ganes de viure, de fer coses”.

Aquella mateixa tarda, Peret va entrar per primera vegada en una església evangèlica, i molt ràpidament esdevingué un líder religiós. Va llogar un local al carrer Sant Climent de Barcelona per dedicar la seva vida a “la predicació i a fer el bé a la gent”.

“No vull cantar més. Anul·la-ho tot, que a partir d'ara vaig a cantar pel Senyor”, va dir-li Peret al seu agent, **Andrés Gallego**, el maig de 1982. A la revista *Esquire*, va explicar que fou a Miami on va decidir deixar de cantar rumba i renunciar als bons contractes que li oferien des d'Estats Units: “No podia seguir cantant pel meu compromís”, que necessitava d'una dedicació íntegra.

Peret va estar set anys de la seva vida al servei de les seves comunitats que ell mateix dirigia. Però va sentir-se decebut per alguns líders evangèlics, i per això, va decidir sortir-ne. “Vaig tornar el carnet de Pastor. Van intentar convèncer-me que continués, però els ho vaig dir molt clar. A molts els va semblar molt malament, això és veritat. Però jo ja no creia”, confessa Peret al seu biògraf.

Després, Peret tornà a la cançó, a la rumba, als discos i als viatges. Ja no creia en l'Església i en els seus dirigents, perquè es va sentir desenganyat. Tot i això, segons el seu biògraf, mai va deixar de creure en Déu.

Al 2005, en una [entrevista](#) a *El Mundo*, Peret assegurava que les esglésies de Filadèlfia són “una secta 'light'”, i que també ho són totes les religions.

El “virus del fonamentalisme”

Sobre el perfil religiós de Peret, el pastor de l'[Església Evangèlica de Catalunya](#), **Ignacio Simal**, va dir el 2010 al seu [blog](#): “Hi ha persones que paguen un dur peatge quan s'introdueixen, després d'un sincer encontre amb Jesús de Natzaret, en un espai cristià que, pensant-se que era sa, estava malalt pel virus del fonamentalisme”.

Segons Simal, Peret “es va adherir, de bona fe, a un espai religiós fonamentalista” que el portà a “abandonar 'el món de la carn' i renunciar a cantar les seves antigues rumbes”. Simal diu que va conèixer a Peret poc abans que renunciés a la pastoració: “Em va semblar una persona en lluita interior i trista”.

“Orgullós de ser 'xarnego'”

D'altra banda, l'any passat, a principis d'estiu, Peret va participar amb molts altres artistes en el 'Concert per a la Llibertat' al Camp Nou, un gran esdeveniment a

favor de la independència de Catalunya.

En una [entrevista](#) a la cadena de diaris del grup Vocento, Peret es definia nacionalment així: “Sóc un espanyol de tota la vida. També he estat català, i gitano, i 'payo', i fins i tot una mica francès, de Marsella. Sóc tot això. És que he de ser només una cosa?”.

“Sóc tan andalús com català i estic molt orgullós de ser 'xarnego'”, va afegir Peret, que va destacar que per ell, la seva pàtria és la zona on es va educar de petit, “el barri de les putes de Palma de Mallorca”, on va aprendre a respectar-les.